

กัญญาสนทนากับกัญญา

Rama IX Art Museum Foundation

A black and white photograph of a large-scale art installation. The room is filled with numerous white, bird-like sculptures, possibly swans or geese, arranged on a floor with a large-scale checkered pattern. The sculptures are in various poses, some standing, some with wings spread. The lighting is dramatic, coming from the left, creating strong highlights and deep shadows. The background shows a curved wall and a dark ceiling. The text "Rama IX Art Museum Foundation" is overlaid in the center of the image.

Rama IX Art Museum Foundation

กัญญาสนทนากับกัญญา

KANYA Dialoguing with KANYA

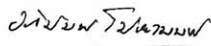
5 สิงหาคม - 5 กันยายน 2551 ณ หอศิลป์ ลกร.
5th August - 5th September 2008, at OCAC Art Gallery
ชั้น 1 อาคารพิพิธภัณฑ์ หอศิลป์ ลกร.
เขตสาทร กรุงเทพฯ

สารจากผู้อำนวยการสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

ในนามสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย กระทรวงวัฒนธรรม ขอแสดงความยินดีมายังรองศาสตราจารย์ กัญญา เจริญศุภกุล อาจารย์ประจำภาควิชาภาพพิมพ์ คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ในโอกาสจัดแสดงนิทรรศการผลงานเดี่ยวในครั้งนี้ ได้รับทราบว่าอาจารย์จัดแสดงนิทรรศการผลงานเดี่ยวมาแล้วหลายครั้งอย่างต่อเนื่อง แสดงให้เห็นว่าอาจารย์มีความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะพัฒนาศักยภาพการสร้างสรรค์อย่างไม่หยุดนิ่ง ซึ่งผมขอแสดงความชื่นชม

ผมมีความปลื้มปิติในความคิดความสามารถในการสร้างสรรค์ผลงานของศิลปินหญิงท่านนี้มาเป็นเวลานาน ความโดดเด่นในฐานะปรมาจารย์ทางด้านภาพพิมพ์หินของเมืองไทย และได้บุกเบิก ศึกษา ค้นคว้า วิจัยในศิลปะแขนงนี้เป็นความแปลกใหม่ที่น่าสนใจ การอุทิศเวลาเพื่อสั่งสมความรู้ด้านศิลปะให้เป็นความชำนาญเพื่อการถ่ายทอดความรู้ให้แก่ลูกศิษย์นับเป็นการสร้างคุณประโยชน์ให้แก่วงการศิลปะในเมืองไทย สมควรที่จะได้รับการยกย่องและถือเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิลปินรุ่นหลังและลูกศิษย์ การตั้งใจสร้างสรรค์ผลงานอย่างต่อเนื่องเป็นอีกคุณสมบัติหนึ่งที่สำคัญและน่าชื่นชมเป็นอย่างยิ่ง ผมขออวยพรให้การดำเนินโครงการครั้งนี้ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์นำไปสู่ขวัญและกำลังใจให้แก่ศิลปินเจ้าของผลงานที่จะพัฒนาการสร้างสรรค์ต่อไปอย่างไม่หยุดยั้ง

(ศาสตราจารย์ ดร. อภินันท์ โพธิยานันท์)
ผู้อำนวยการสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

สารจากกรรมการและผู้จัดการมูลนิธิเซนต์ไทย

เมื่อเอ่ยชื่อ รศ. กัญญา เจริญศุภกุล จะคิดถึงศิลปินและนักวิชาการหญิงที่ทำงานศิลปะอย่างมีพลวัต นอกเหนือจากงานภาพพิมพ์หินที่อาจารย์เป็นผู้บุกเบิกและเชี่ยวชาญแล้ว งานของอาจารย์เคลื่อนไหวอย่างไม่หยุดนิ่ง ทั้งแนวคิด เทคนิค และการนำวัสดุมาใช้สร้างผลงาน ผลงานของอาจารย์ส่วนใหญ่จะสะท้อนอารมณ์ของสังคม สอดแทรกให้ผู้ชมได้ถูกคิดอยู่เสมอ มีทั้งสาระให้คิดคำนึง มีอารมณ์ขัน หรือแม้แต่กระทั่งโรแมนติก และที่สุดคืองดงาม

บางส่วนของงานแสดงงานเดี่ยวครั้งนี้ เป็นความคิดต่อยอดอย่างหนึ่งจากกิจกรรมที่มูลนิธิเซนต์ไทยได้นำศิลปิน นักวิชาการด้านศิลปะ และนักออกแบบไปเยี่ยมชมธุรกิจในเครือซิเมนต์ไทย (SCG) คือ ซีเมนต์ กระดาษ เซรามิก และเคมีภัณฑ์ โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะให้ผู้เข้าร่วมโครงการรู้จักความหลากหลายของวัสดุต่างๆ ในปัจจุบัน เทคโนโลยี รวมทั้งการนำไปใช้งาน อันจะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปประยุกต์ใช้ในงานศิลปะและการออกแบบ รวมทั้งสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้เข้าร่วมโครงการในการสร้างสรรค์งานต่างๆ อีกทางหนึ่ง

ในนามของมูลนิธิเซนต์ไทย ขอชื่นชมพลังสร้างสรรค์ของอาจารย์กัญญา และขออวยพรให้การแสดงงานครั้งนี้ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ได้วางไว้

(นางสาวสุรนุช ธงศิลา)
กรรมการและผู้จัดการมูลนิธิเซนต์ไทย

สารบัญ

สารจากผู้อำนวยการสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย	2
สารจากกรรมการและผู้จัดการมูลนิธิซิเมนต์ไทย	3
คำขอบคุณ	7
พิราบเสาชิงช้าถึงพิราบท้องสนามหลวง โดย กัญญา เจริญศุภกุล	11
From Giant Swing pigeons to Sanam Luang pigeons by Kanya Charoensupkul	13
Kanya Dialoguing with Kanya by Den Wasiksiri	23
กัญญา เจริญศุภกุล : พิบราบขาว โดย จักรพันธ์ วิลาสินีกุล / Kanya Charoensupkul: White Pigeons by Jakapan Vilasineekul	24 / 25
บทนำ โดย เตยงาม คุปตะบุตร / Introduction by Tbeingam Guptabutra	26 / 28
1 ความเชื่อ 1 ความคิด 2 อารมณ์กับการเป็น 1 กัญญา เจริญศุภกุล โดย อรรถชัย พงสมุท	30 / 36
1 Belief 1 Thought 2 Emotions with Being the 1 Kanya Charoensupkul by Ark Fongsmut	
จากโกยาถึงกัญญา: มิติทางประวัติศาสตร์ และศาสนาสืบถึงสังคม โดย จิตติมา อมรพิเชษฐกุล	43 / 47
From Goya to Kanya: Historical Significance and Social Message by Chittima Amornpichetkul	
บทความ 2530-2546 (Articles 1987-2003)	
- ศิลปกรรมของกัญญา เจริญศุภกุล: พลังแฝงเบื้องหลังพื้นผิว โดย เจตนา นาควัชร	83
Kanya Charoensupkul's work: Hidden Force Behind a Calm Surface by Chetana Nagvajara	85
- There's a hidden force behind Kanya's stark statements by Apinan Poshyananda	88
กัญญา เจริญศุภกุล: ศิลปกรรมที่ขัดแย้งของกัญญา โดย อภินันท์ โปษยานนท์	91
- The Integrative Art of Modern Thailand by Herbert P. Phillips	94
งานศิลปะของกัญญา โดย จิตติมา อมรพิเชษฐกุล / Kanya and Her Art by Chittima Amornpichetkul	96 / 101
- กัญญา เจริญศุภกุล และวิถีทางแห่งการสร้างสรรคงาน Abstract Art โดย กฤษณา ดรุณธนอม	106 / 111
Kanya Charoensupkul and Her Ways in Abstract Art by Krisana Daroonthanom	
- Season of Change by Sutharin Koonphol / ฤดูกาลแห่งการเปลี่ยนแปลง โดย สุธาริน คุณผล	116 / 119
- Toward on Asian School of Contemporary Art by Tani Arata	121 / 122
- ผู้หญิงกับงานศิลปะ โดย กำจร สุนพงษ์ศรี / A Woman and Her Art by Kamjorn Soonphongsri	123 / 127
- พฤษภาคม ของกัญญา โดย ไพศาล อธิพงษ์ชัย / Kanya's May by Phaisal Theeraphongvit	131 / 133
- ธง : รอยกระสุน โดย สมศักดิ์ เขาวนัธดาพงศ์ / Flags: Gunshots May 1992 by Somsak Chowthadapong	136 / 137
- A Message For All Occasions by Khetsirin Knithichan / ถ้อยความในยามต่างๆ โดย เกษศิรินทร์ นิติจันทร์	138 / 141
- Practical Spiritualism by Glen R. Brown / จิตวิญญาณนิยม โดย Glen R. Brown	144 / 148
- Cutting to the CORE by Khetsirin Knithichan / กรีดเข้าไปถึงแก่น โดย เกษศิรินทร์ นิติจันทร์	153 / 155
ภาพประกอบผลงาน พ.ศ. 2528 - 2534 ในบทความ / Illustration of Works from 1985 to 1991 in the Articles	157
ภาพประกอบผลงาน พ.ศ. 2533 - 2534 ในบทความ / Illustration of Works from 1990 to 1991 in the Articles	158
ภาพประกอบผลงาน พ.ศ. 2535 - 2546 ในบทความ / Illustration of Works from 1992 to 2003 in the Articles	159
ผู้เขียนบทความ ผู้แปล / Contributors & Translators	
ประวัติ	173

The Traces of searching for a "couple", 2000 (Detail)
ink, acrylic color on paper, wall installation by pasting 50 visual
pieces on the wall 300 x 200 cm

COUPLE 1st Art Exhibition by the Members of The Faculty of Painting Sculpture and Graphic Arts
Sripahom University 2003, at the Art Gallery of The Faculty of Painting Sculpture and Graphic Arts,
Sripahom University, Bangkok, Thailand (Detail of Faces of Seagroom for a Couple size 30 x 40 cm)

[illegible]

Sear ch

Asian Art News

ขอขอบพระคุณ คุณเมตตา อุทกะพันธุ์ ประธานกรรมการบริหารและกรรมการผู้จัดการใหญ่ บริษัท อมรินทร์
พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)

ขอบคุณในความช่วยเหลือและกำลังใจ

รองศาสตราจารย์อิทธิพล ตั้งโฉลก
รองศาสตราจารย์ ดร.สุพรรณิ ฉายะบุตร
ศาสตราจารย์วิชา เลาทอง
ศาสตราจารย์วิชา มุกดาเมธี
รองศาสตราจารย์สน สิมาดำรง
รองศาสตราจารย์ปริญญา ดันติสุข
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ถาวร โกอุดมวิทย์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ญาณวิทย์ ภูญแจทอง
รองศาสตราจารย์พัฒนศ พุทธเจริญ
คุณปุณณวีร์ เอี่ยมสกุล

ขอบคุณท่านผู้แปลบทความ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์เด่น วาสิกศิริ
ดร.สุธาริน คุณผล

ขอขอบคุณผู้ให้ความช่วยเหลือประชาสัมพันธ์และสื่อสิ่งพิมพ์ ฯลฯ

คุณประพันธ์ ประภาละวัตร
หอศิลป์ร่วมสมัย ARDEL
คุณอวิชัย สมคง 'FINE ART'
คุณสุพิศรา สุขสวัสดิ์
คุณศิริคิด อินทรขันธ์
คุณเบญจมาศ ภูประเสริฐ
หนังสือพิมพ์ The Nation

ขอขอบคุณทุกท่านในสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการประติมากรรมและภาพพิมพ์ ในความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจเสมอมา

ขอบคุณอาจารย์อำนาจ คงวาริ อาจารย์สมชาย รุ่งท่อน และนักศึกษาคณะกรรมการประติมากรรมและภาพพิมพ์ ในด้านการสร้างงาน จัดเตรียมผลงานและติดตั้งผลงาน คุณอิสรากร อนุพันธ์ คุณมงคล ฤกษ์ยามวณ คุณปิยะพร ชัชวาลย์ คุณธีรพล ทอลง่า และคณะทำงานทุกท่าน

ขอขอบคุณท่านเจ้าหน้าที่สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย กระทรวงวัฒนธรรม ในความช่วยเหลือ อำนวยความสะดวกในการจัดนิทรรศการครั้งนี้

อาจารย์จักรพันธ์ วิลาสินีกุล

อาจารย์อำนาจ คงวาริ

อาจารย์จิรากร ประสงค์กิจ (ผู้ออกแบบการจัดนิทรรศการ)

รองศาสตราจารย์วสัน - อาจารย์วิฑารัต กาสต์

อาจารย์ชัยยศ อิชะวัวร์พันธุ์

อาจารย์พรพิไล มีมาลัย

อาจารย์อำนาจฤทธิ์ ชูสุวรรณ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุธี คุณาวิชยานนท์

อาจารย์มานะ เอี่ยมวัฒน์

คุณเอกสิทธิ์ อำบุญ

อาจารย์ภัทระ ด้านอุดรา

คุณอรนุช อนุศักดิ์เสถียร

คุณนิศรา เพียรวิมัสสา (Advertising และ Wall Text)

คุณวันชัย ดันติวิทยาพิทักษ์

นิตยสารสารคดี (อนุญาตให้พิมพ์ภาพเสาชิงช้ายามค่ำ)

คุณณัฐฤดี พลาสิขิต Galerie N

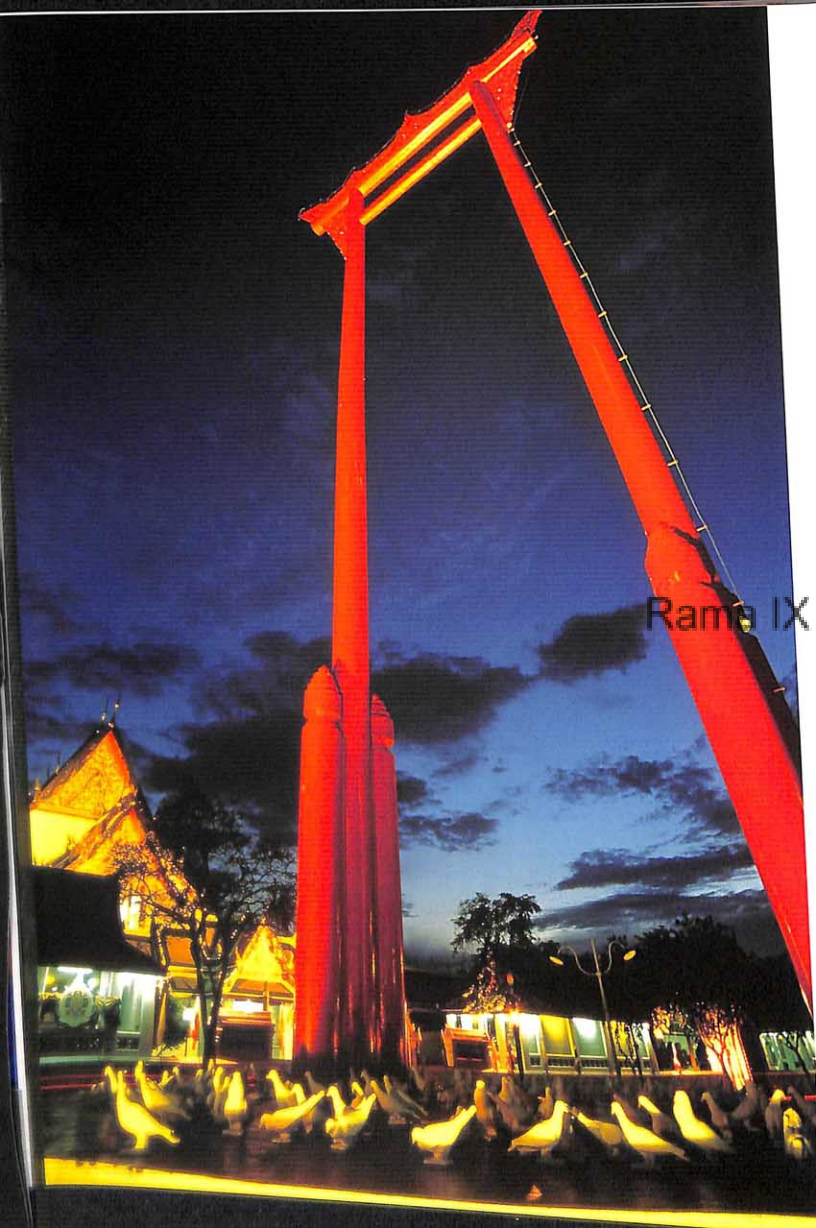
นิตยสาร art 4 d

คุณอริยฐาน ผ่องใส

นิตยสารบ้านและสวน ฯลฯ

Rama IX Art Museum Foundation

พืราบเสาเชิงเข้าถึงพืราบท้องสนามหลวง

เมื่อต้นเดือนธันวาคม 2541 ข้าพเจ้าได้นำพืราบปูนพลาสเตอร์ประมาณ 250 ตัวไปจัดวางที่ฐานเสาเชิงเข้า กรุงเทพมหานคร ในมหกรรมศิลปกรรมแห่งชาติ ชื่องานมหกรรมฯ คือ กรุงเทพมหานคร : Bangkok Art Project 1998

เหตุผลคือในวันที่เจ้าภาพ (มหาวิทยาลัยศิลปากร, การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และกรุงเทพมหานคร) นำศิลปินกว่า 80 คนไปดูพื้นที่รอบเกาะรัตนโกสินทร์นั้น เมื่อไปถึงบริเวณเสาเชิงเข้า ข้าพเจ้าชวนนักถึงฝูงนกพืราบจำนวนมากที่เคยอยู่ที่นี่ เมื่อนึกถึงภาพจริงจึงเกิดความคิดที่อยากสร้างภาพนั้นให้ปรากฏอีกครั้ง...เท่านั้นเอง

พืราบขาว (2541) จัดวางทั้งที่พื้นลานใกล้ฐานและที่ฐานเสาเชิงเข้า ไม้เสาคู่สีแดงขนาดใหญ่ช่วยให้สีขาวของพืราบโดดเด่น ดูสวยงามอย่างง่าย ๆ พืราบปูนสูงนี้กรำแดดฝนข้ามปีไปจนถึงเดือนมกราคม 2542 รวมเวลา 2 เดือน

ภาพ (จริง) ที่เหลือคือ รอยแตกร้าวบนพืราบปูน หลายตัวหัก หักหาย ลำตัวหัก (คงเพราะท่านผู้มาเห็นอยากได้ แต่กลัวซิลิโคนที่ฐานเป็นอุปสรรค) เศษซาก ร่องรอยแตกร้าว ความไม่คงสภาพสมบูรณ์ที่ทิ้งไว้ส่งผลกระทบต่อความตั้งใจย้อนกลับไปสู่ความเป็นมาและสู่การคาดการณ์ เพราะเส้นทางที่เชื่อมต่อบริเวณลานเสาเชิงเข้า (ศูนย์กลางพระนคร) คือ ถนนทอดสู่อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย ถนนราชดำเนิน

พืราบไทยกับฝูงข้าวโพดปิดผนึก (กลางปี 2542)

กลุ่มพืราบที่หลงเหลือและไม่สมบูรณ์ได้รับการซ่อมแซมโดยเพิ่มฐานที่แข็งแรงด้วยปูนซีเมนต์ผสมสีน้ำตาลให้พืราบ (พิการ) ไม่ล้ม แต่พืราบที่นำลงสารเหล่านี้ก็ไม่มีโอกาสลิ้มรสเมล็ดข้าวโพดสีเหลืองทองในทุ่งพลาตึก

ขนาด 100 ที่นั่งและปิดผนึกได้

ผลงานชิ้นนี้ติดตั้งในส่วนวังสราญรมย์ ร่วมกับนิทรรศการ WOMANIFESTO

ผ่านไปเพียงหนึ่งวัน พืราบ (จริง) ตัวหนึ่งถูกแมวร้ายทั้ง-ขยำ (เข้าใจว่าเหตุการณ์นี้เกิดในขณะที่นักพืราบกำลังง่วนอยู่กับความพยายามที่จะเจาะฝูงข้าวโพด)

(จึงส่งมา) ด้วยความระลึกถึง (ปลายปี 2542)

พืราบปูนพลาสเตอร์ตัวเก่าที่เหลือและพืราบปูนที่หล่อขึ้นใหม่ บรรจุในกล่องพลาสติกใส ขนาด 90 x 90 x 90 เซนติเมตร ในนิทรรศการศิลปะของอาจารย์คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ข้าพเจ้าอุทิศผลงานชิ้นนี้ให้แก่พืราบเคราะห์ร้ายตัวนั้น

เป็นคู่ตั้งแต่เกิดเลย.....และราชาแห่งผลไม้

ปลายปี 2543 ภาพพิมพ์ปาตองโกสีสดไลบรารีลอกทอน อีกด้านหนึ่งพิมพ์ข้อความ เป็นคู่ตั้งแต่เกิดเลย.....(born to be a couple) ผนอน 8 ใบจัดเรียงบนโครงเหล็กจัดวางคล้ายเตียง ในนิทรรศการศิลปะของอาจารย์คณะจิตรกรรมฯ

ผลงานชิ้นนี้อาจช่วยสร้างรอยยิ้มให้ใครบางคนหยุดคิดถึงกับวิกฤตเศรษฐกิจ "ฟองสบู่แตก" ที่ยึดเยื้อมาตั้งแต่ปี 2540 ได้ชั่วคราว

ปลายปี 2546 จิตรกรรม ราชาแห่งผลไม้ (King of Fruit) ขนาด 150 x 150 ซม. ภาพทุเรียนหมอนทองออกแบบให้อยู่กลางพื้นที่ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ส่วน เปรียบได้กับผืนแผ่นดินไทยทั้ง 4 ภาคที่อุดมสมบูรณ์ยิ่งนัก ผลงานชิ้นนี้ติดตั้งในอาคารสนามบินสุวรรณภูมิ

Ram IX Art Museum Foundation

ที่มาของกัญญาสนทนากับกัญญา

จาก ธง : พุทธภา 2535, รังไหม (2535), แผ่นดินไทย (2540), ทิวราบขาว (2541-42) เสาชิงช้า, ทิวราบไทยกับธงขาวโพธิ์ที่ปิดม่าน (2542), (จึงส่งมา) ด้วยความระลึกถึง (2542), เป็นคู่ตั้งแต่เกิดเลย... (2543) และราชาแห่งผลไม้ (2546) สู่.....

ทิวราบไทย พ.ศ. 2551 เมื่อไหร่จะไม่พิลาป (เสียที)

ป่าทองโก๋ พ.ศ. 2551 ยังกรอบรอยดีใหม่พี่น้อง?

ทุเรียนไทย พ.ศ. 2551 ส่งออกมาขึ้นใหม่พี่น้อง?

โดยที่ชีวิตประจำวันข้าพเจ้าต้องใช้เส้นทางถนนราชดำเนิน ผ่านท้องสนามหลวงแทบทุกครั้งที่อยู่บนเส้นทางนี้ ภาพในอดีตเมื่อพุทธศักราช 2535 ก็ผุดขึ้นมาแจ่มชัด ซึ่งต่างกับภาพท้องสนามหลวง พื้นที่สำหรับการเรียกของประชาชนผู้เดือดร้อนนานาจนลงประสงค์ รวมทั้งเป็นพื้นที่มีเวที (แทบจะถาวร) สำหรับเหล่านักการเมือง (บางคน-บางกลุ่ม) โชว์ศักยภาพ "ดิบตะก"

ภาพหลังนี้ไม่ต้องนึกย้อนแต่ประการใด เพราะจนขณะ (ที่เขียน) นี้ ปรากฏการณ์เดิมๆ นั้นก็ยังดำเนินอยู่นอกเหนือจากภาพกลุ่มผู้คนที่มาชุมนุมกันแล้ว จะพบว่าบริเวณทางเท้ารอบท้องสนามหลวงด้านมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ฝูงนกพิราบจำนวนมากมานับไม่ถ้วนยังคงครอบครองพื้นที่อันอุดมสมบูรณ์ด้วยเมล็ดข้าวโพดของผู้เฒ่าและต้องการถ่ายรูปกับพิราบไว้เป็นที่ระลึก ภาพนี้ไม่เปลี่ยนแปลงเช่นกัน แม้ว่าครั้งหนึ่งนโยบายปราบ-ลดจำนวนประชากรนกจะถูกนำมาใช้ในเมื่อนมื่อพิฆาต (พิเศษ) แล้วก็ตาม

ครั้งหนึ่งกลับไปพิจารณาอีกครั้ง กลับพบว่า สถานภาพของสัตว์ปีกแห่งท้องสนามหลวงทุกวันนี้ ออกจะอยู่ดีมีสุขกว่ามนุษย์เดินดินกินข้าวแหม่งกลุ่มต่างๆ ที่เวียนมากลุ่มแล้วกลุ่มเล่าเป็นไหนๆ

เมื่อย้อนสองภาพชีวิตเข้ากับสถานการณ์ปัจจุบัน พ.ศ. 2551 ที่ไม่มีพัฒนาการจากเดิม (.....เล่ายาวกว่า) จึงเกิดคำถามมากมายหลายประเด็นขึ้นในใจ ซึ่งเชื่อว่าน่าจะเป็นคำถามร่วมของผู้คนส่วนใหญ่ในประเทศที่ได้ชื่อว่า เป็น แผ่นดินทอง ซึ่งปลูกข้าวสวยพันธุ์ดีที่สุดในโลก แต่พี่น้องไทยเรากลัวต้องเข้าคิวอย่างเงยเนื้อเงยตัวและสำนึกในพระคุณของ "ท่าน" ผู้กรุณาให้สิทธิซื้อข้าวสวยได้ถึง 5 กิโลกรัมต่อคนเมื่อเร็วๆ นี้

ทิวราบไทยท้องสนามหลวง

ข้าพเจ้าจัดทำผลงานชิ้นหลักในนิทรรศการเดียวกันนี้โดยมีความตั้งใจจะแสดงภาพแห่งความไฝฝันของผู้คนที่ต่อโอกาส ถูกหลอกลวง ทุกซอกทุกซีก ที่มารวมกลุ่มกัน ณ พื้นที่เดิมแห่งนี้ในมิติที่ผิดไป สะอาดหมดจด ไม่ทิวไทย

จึงจำลองพื้นที่ขนาด 78 ไร่ของท้องสนามหลวงมาไว้ ณ ที่นี้ ภายในอาคาร ที่แต่เดิมคือพื้นที่เพื่อกิจกรรมธุรกิจขนาดใหญ่ ข้าพเจ้าเห็นว่ามิติของพื้นที่ที่มีประวัติศาสตร์แตกต่างกันอย่างสุดขั้ว 2 พื้นที่นี้ได้ก่อร่างความคิดใหม่แก่ข้าพเจ้าบ้างแล้ว โดยเฉพาะเมื่อหันไปพิจารณาผลงาน ป่าทองโก๋ พ.ศ. 2551..... (ดูกิจจากซอง) และทุเรียนไทย พ.ศ. 2551..... (ดูกิจจากซอง) สู่ผู้บริโภคนานาชาติ...ราชาแห่งผลไม้ จากถนนปิ่นเกล้าธรรมภูมิ

บทสนทนาจาก ธง : พุทธภา, แผ่นดิน, รวมทั้ง รังไหม ที่นำมาวางความไฝฝันหรืออุดมคติของพิราบไทย พ.ศ. นี้ มิได้มีเจตนาเพื่อแสดงผลงานย้อนหลังแต่อย่างใด หากเพราะความจำเป็นอันมีที่มาจากเงื่อนไขของสถานการณ์บ้านเมืองที่ซ้าซาก นำอดีตมาเอาใจ นับบังคับให้หลายกลุ่มนี้ต้องขยับจากที่มาร่วมวงสนทนา กับเขาด้วย

กัญญา เจริญศุภกุล
6 กรกฎาคม 2551

From Giant Swing pigeons to Sanam Luang pigeons

In December 1998 I placed about 250 plaster cast pigeons at the base of the Giant Swing in Bangkok during the Asian art exposition called "Bangkok Art Project 1998."

The inspiration came during the inner-city tour around Rattanakosin Island with a group of over 80 artists led jointly by Silpakorn University, Tourism Authority of Thailand and Bangkok Metropolitan Administration. Upon passing the Giant Swing, I was reminded of the pigeons that used to flock there and came up with the idea of recreating that image. That's basically how it came about.

The White Pigeons (1998) installed on the platform at the base of the Giant Swing stood out against the swing's two red poles and turned out rather pretty in a simple way. These pigeons stood up against the weather for up to two months until January 1999.

What was left in the end were cracked plaster pigeons; many had broken legs, some were decapitated, and some broken in half (probably because people wanted to take them away as souvenirs but the silicone glue used to hold them in place prevented that from happening). These broken and cracked remains that were left behind made me look back at the past and ponder about the future as a road from the Giant Swing leads to the Democracy Monument and Rajdamnoen Avenue.

Thai pigeons and sealed packets of dried corn seeds (mid 1999)

The broken and left over pigeons were repaired and given a new stand using black cement. This allowed the maimed pigeons to stand without falling over but sadly these poor birds will never be able to get a taste of the golden corn seeds that are well sealed in their thick plastic wrappings.

This particular work was installed in Wang Saranrom Garden during an event called WOMANIFESTO.

Only a day after the installation, a (real) pigeon was assaulted by a cat (this probably took place while the pigeon was trying to peck open the packet of seeds).

(Sent) In remembrance (late 1999)

Old left over plaster pigeons and newly cast ones were packed together in clear 90 x 90 x 90 centimeter plastic box and went on display during the art exhibition of works by members of the Faculty of Painting Sculpture and Graphic Arts, Silpakorn University. It was an obituary dedicated to the poor unfortunate pigeon.

Born to be a couple, and King of fruits

Late 2000: Pillowcase printed with a picture of patongo in bright colors on one side and the words "Born to be a couple" on the other. 8 pillows were arranged on bed-like iron-frame structure at an art exhibition of works by members of the Faculty of Painting Sculpture and Graphic Arts.

This work can perhaps help put a smile on some faces and take minds off all worries concerning the economic crisis that persisted since the bubble burst in 1997.

Late 2003: The 150 x 150 cm painting *King of fruits* has the picture of a dunan placed at the center of the composition that is divided into 4 parts and is an analogy of Thailand which has four different rich and fertile regions. This work is currently installed at the terminal building of Suvarnabhumi airport.

The origin of Kanya dialoguing with Kanya

From Flag; May 1992, Cocoon (1992), Thai-land (1997), White Pigeons (1998-1999), Giant Swing, Thai pigeons and sealed packets of dried corn seeds (1999), (Sent) In remembrance (1999), Born to be a couple, (2000) and King of fruits (2003) to...

Thai Pigeons 2008: When will you ever be free from your sorrows?

Patongos 2008: Are they still nice and crispy brothers and sisters?

Thai Durian 2008: Has export increased brothers and sisters?

In my everyday life, I have to pass through Rajdamnoen Avenue and Sanam Luang. Every time I'm on this route, images of May 1992 come clearly to mind. This is different from the Sanam Luang that people use to voice their hardships and make various demands where there is also a stage set up (virtually permanent) for (certain individuals and groups of) politicians to showoff their potential and (con) vince the people.

This latter image does not require reminiscing because the same old type of event still takes place even (while writing) at this particular moment in time.

Apart from the people who gather at these meetings, on the footpath across the road from Thammasat University there is a large flock of pigeons that have taken over the spot where they can be fed plenty of seeds by generous visitors wanting to take photographs with the birds. This image also still hasn't changed even though at one time there was a policy to reduce the bird population and put them on the special menu list.

Come to think of it, these birds at Sanam Luang seem to be better fed and much happier than our ordinary average citizens who come and go passing by this area at various different times of the day.

When the two images are superimposed onto each other together with the present day context in 2008 that has not changed for the better (but rather more for the worse) many questions arise. These are probably the same questions that most people share and wondering why in this blessed country known as the **golden land** where we have the best rice species in the world, the people may have to be queuing up for rice ration of 5 kilos per person and be obligingly grateful to those who have given us this opportune ration.

Thai Pigeons of Sanam Luang

For this solo exhibition, it is my intention to point out the hopes and aspirations of the deprived, the deceived, and the impoverished that have come to gather at Sanam Luang through a vision of cleanliness, where they are no longer starving or without hope, and possess dignity as a human being with full and equal rights.

Recreating the 78 rais of Sanam Luang within this building originally belonging to a large business enterprise has given me a new insight because of their extremely different history and background. Especially when looking at *Patongos 2008* (small street-side business) and *Durian 2008* (large enterprise exporting to consumers all around the world *the King of Fruits* from Suvannahmumi Airport) that represent two completely opposite poles.

The dialogue that ensued from *Flag: May, Thai-land*, and *Cocoon* coming together and combined into an idyllic aspiration of Thai pigeons in this day and age is not meant to be an exhibition of retrospective works but an inevitability due to the repetitive and recurring events that have become rather tedious and brought this group of old friends and acquaintances together to join in the dialogue.

Kanya Charoensupkul
6 July, 2008

Translator : Asst. Prof. Den Wasiksiri

Rama IX Art Museum Foundation

๕๔ : 17-20 พฤษภาคม, ๒๕๓๕ FLAG : 17-20 MAY, 1992
monoprint on "sa" paper, 232 x 167 cm.